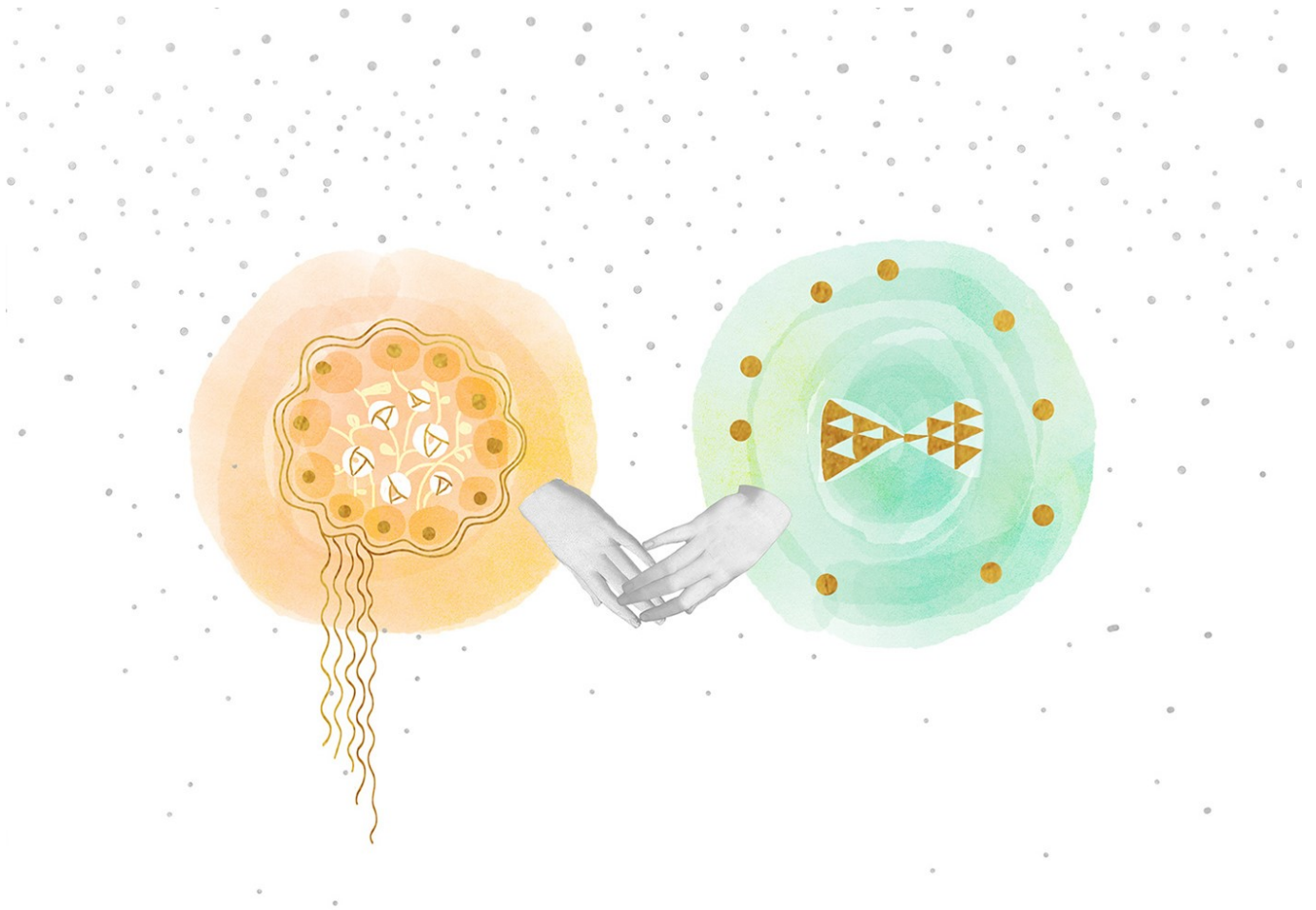

На шляху до Господа ніхто не самотній

МАТЕУШ ГОДЕК

26 ЛИПНЯ 2023

Немає людини, якої Бог не покликав би до близькості з Ним. Повноту цієї близькості ми пізнаємо тільки на небесах, але пережити її можемо вже в цьому світі — і кожен іде до неї своїм шляхом. Бог, однак, захотів, щоб на шляху до Нього ніхто з нас не був самотній, тому Він дає нам супутників і помічників.

Ті, хто вже здолав цю дорогу

Кожен католик, який серйозно підходить до своєї віри, вірить зокрема в сопричастя святих. Бог не хоче, щоб ті, хто вже завершив свій шлях, були далеко від тих, хто ще прямує до Нього, а тому дозволяє нам звертатися до святих, навчатися від них і отримувати від них допомогу в тривогах і клопотах.

Кожен із нас має небесного покровителя від моменту хрещення. Та це, звісно, не означає, що ми не можемо потоваришувати і з іншими святими. Дуже важливо мати в духовному житті святих, до яких можна без сумніву звернутися. Вони не будуть байдужими до наших прохань, нехай це й не означає, що ми отримаємо від саме те, чого хочемо: за їхнім заступництвом здобудемо щось важливіше — те, чого потребуємо.

Утім, святі здатні допомогти нам не тільки заступництвом перед Богом, а й своїм досвідом. Читання історій про їхнє життя може надихнути нас на інтенсивнішу працю над собою, підказати, як іще краще сповнити заповідь любові до Бога, до ближнього і до самих себе. Численні святі й самі писали про свою дорогу до Господа, і в їхніх текстах ми знаходимо цінний досвід боротьби за спасіння своєї душі.

Інша людина — наше дзеркало

Повну правду про нас знає лише Бог, та якась частина цієї правди відома тим людям, із якими ми взаємодіємо. Ми теж не знаємо про себе всього, тому так важливо спілкуватися з іншими: вони завжди бачать нас трохи не так, як ми самі. Розмова з іншою людиною може допомогти відкрити повнішу правду про себе і перевірити, чи не сходимо ми зі шляху до Бога.

Церква дає нам осіб, які допомагають прямувати до спасіння. Особливо підтримують на цьому шляху постійні сповідники й духовні керівники. Перші бачать, які гріхи нам вдається викоринити, а над якими ще треба працювати, і підказують, як ефективніше боротися зі злом. А другі можуть з боку подивитися на нашу дорогу до Бога, дати підказку в ситуації, коли ми не знаємо, куди далі йти, і вберегти нас від стояння на місці.

Один зі вчинків милосердя щодо душі — це направляти грішників. Робити зауваження з любов'ю — це річ непроста, але необхідна, коли нам залежить, щоб людина не зійшла зі шляху до Бога. Дослухатися до зауважень і змінювати своє життя — це прояв великої покори й ліки від гордості.

Інша людина — наш сподвижник

Не існує нічого, що було б зроблене силами однієї людини. Коли я допишу цю статтю, її прогляне редакторка, а потім хтось інший поставить на сайт. Я можу щось написати, але ви не зможете б цього прочитати, якби не було інших осіб, відповідальних за журнал. Та й чи з'явився б цей текст без комп'ютера, виготовленого кимось іншим, і без знань, які я отримав від розумніших за мене людей?

У Євангеліях бачимо, що Ісус посилає учнів із апостольською місією по двох. Вони отримують різні харизми й таланти — а це для того, щоб діяти у спільноті. Ми прямуємо до Господа на шляху реалізації свого покликання, та не зможемо досягнути мети, якщо поруч не буде людей, які нас по-різному підтримуватимуть.

Способів підтримати людину на дорозі до Бога є дуже багато, а дібрати відповідній можна залежно від ситуації та стосунків із конкретними людьми. Та є один спосіб, який можна застосувати завжди, незалежно від обставин: молитва. Вона підтримує і тих, хто близько, і тих, хто далеко. Якщо не знаємо, як комусь допомогти, — помолімося за нього.

Інша людина — перешкода?

Усім нам довелося зазнати кривди від інших людей чи зустрітись із заохоченнями до зла. Виникає запитання про місце таких осіб на нашому шляху до Бога: чи можна вважати їх перешкодами?

Намагаючись дивитися на світ очима Бога і вірячи в Його опіку, ми переконуємося, що з кожної кривди Він здатен зростити добро. Кривду можна сприймати як хрест — необхідний елемент на дорозі до Бога. Людина, яка пережила біль, може не тільки жертвувати його Богові в конкретному намірі, а й завдяки своїм досвідом ставати чутливішою до інших.

Особи, котрі хочуть, щоб ми зійшли зі шляху до Господа, — це не перешкоди, а виклики. Вибираючи добро й відмовляючись від зла, ми стаємо сильнішими й духовно покірнішими, а сама покора становить фундамент наших стосунків із Богом.

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in
/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php on line **284**